

خودکارآمدی و یادگیری خودتنظیم در عملکرد بالینی دانشجویان پرستاری: یک مطالعه کیفی

پرخیده حسنی، فاطمه چراغی*، فریده یغمائی

چکیده

مقدمه: خودکارآمدی و یادگیری خودتنظیم در بکارگیری دانش و مهارت‌های بالینی نقش مهمی ایفا می‌کند. هدف این پژوهش، تبیین خودکارآمدی و یادگیری خودتنظیم در عملکرد بالینی دانشجویان پرستاری در کارآموزی در عرصه بود.

روش‌ها: در یک مطالعه کیفی، ۵۰ دانشجو با روش نمونه‌گیری مبتنی بر هدف انتخاب شدند. سپس ۲۸ مصاحبه نیمه‌ساختاریافته حضوری و سه مصاحبه گروه‌مدار با دانشجویان پرستاری داوطلب از دانشگاه‌های علوم پزشکی ایران، تهران و شهید بهشتی صورت گرفت. داده‌های پژوهش، با روش تحلیل محتوا تجزیه و تحلیل شدند.

نتایج: در مطالعه حاضر، مفهوم خودکارآمدی در پنج درونمایه و مفهوم یادگیری خودتنظیم در سه درونمایه دسته‌بندی شدند. از نظر شرکت‌کنندگان، خودکارآمدی در عملکرد بالینی مترادف کسب مهارت بالینی، بررسی بیمار، برنامه‌ریزی و اجرا و ارزشیابی مراقبت‌ها بود. با تکیه بر دانش، تجربه یادگیری خودتنظیم در عملکرد بالینی مترادف تلاش برای یادگیری بالینی همراه با خودانگیزی، تمرین فرایند پرستاری و تلاش برای کسب رفتار حرفه‌ای بود.

نتیجه‌گیری: خودکارآمدی و یادگیری خودتنظیم در توانایی مراقبت مستقل از بیمار نقش دارد و به رشد توانمندی و مهارت حرفه‌ای دانشجویان پرستاری کارآموز در عرصه کمک می‌کند.

واژه‌های کلیدی: خودکارآمدی، یادگیری خودتنظیم، عملکرد بالینی، پرستاری.

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی / بهار و تابستان ۱۳۸۷؛ ۸(۱): ۳۳ تا ۴۲

مقدمه

یادگیری عملکردهای بالینی در نظام آموزش پرستاری از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. تجربه بالینی امکان به کار بستن تئوری، پالایش مهارت‌ها و عملکردهای بالینی،

و پذیرش نقش پرستاری حرفه‌ای را فراهم می‌سازد (۱). آموزش بالینی باید مهارت دانشجویان پرستاری را افزایش دهد، زیرا کیفیت عملکرد بالینی پرستاران، به علم پرستاری اعتبار می‌بخشد، در نتیجه، انتظار می‌رود دانشجویان پرستاری، توانمندی‌های حرفه‌ای لازم را در طول تحصیل کسب کنند (۲). هدف اصلی واحدهای کارآموزی و کارآموزی در عرصه در طول دوره کارشناسی پرستاری نیز باید پرورش خودکارآمدی و رساندن دانشجویان به بالاترین سطح یادگیری باشد (۳). در نظریه شناختی- اجتماعی (Social-cognitive theory)، تصویری از رفتار انسانی را ترسیم می‌کنند که مهم‌ترین عناصر آن خودکارآمدی (Self-efficacy) است (۴). خودکارآمدی را به عنوان باور فرد درباره توانایی انجام

* آدرس مکاتبه: فاطمه چراغی (دانشجوی دکترای پرستاری) دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی همدان، بلوار شهید فهمیده، همدان.

f_cheraghi@yahoo.com

دکتر پرخیده حسنی، استادیار گروه تحصیلات تکمیلی و بهداشت جامعه دانشکده پرستاری و مامایی (PH.hasani@yahoo.com) و دکتر فریده یغمائی، دانشیار گروه

تحصیلات تکمیلی و بهداشت جامعه دانشکده پرستاری و مامایی (farideh-Y2002@yahoo.com)، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی.

این طرح با شماره ۱۶۸ در شورای پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی به تصویب رسیده و هزینه آن از طرف این دانشگاه پرداخت گردیده است.

این مقاله در تاریخ ۸۶/۵/۲۰ به دفتر مجله رسیده، در تاریخ ۸۶/۱۱/۸ اصلاح شده و در تاریخ ۸۷/۵/۱۲ پذیرش گردیده است.